

ת"פ 26235/12/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד א.א.א

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 26235-12-21 מדינת ישראל נ' א.א.א(עציר)

בפני	כבוד השופט שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד זוהר נאור
הנאשמים	א.א.א (עציר)
	ע"י ב"כ עוה"ד רון דמרי

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); ועל יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 10906-11-21 (התיק המצורף) אני מרשיעה אותו בעבירות של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 בחוק העונשין ותקיפה סתם - בת זוג לפי סעיף 382(ב) בחוק.

כתב האישום המתוקן בתיק דנן -

1. במועדים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום המתוקן הנאשם וגב' א.ג. בני זוג ולהם 4 ילדים משותפים והם מתגוררים ב-----.

על פי העובדות, בשעות בוקר של יום 29.11.21 שבע, העיר הנאשם את המתלוננת וביקש ממנה להכין את הילדים למסגרות הלימודיות ולהעיר אותו לאחר מכן. המתלוננת הכינה את הילדים למסגרות, וחזרה לישון. סמוך לאחר מכן, התעורר הנאשם ובין השניים התעורר ויכוח על שהמתלוננת לא העירה את הנאשם ובשל כך תקף אותה בכך שבעט ברגליה ובעט בגופה גם לאחר שנפלה ארצה. עוד מתואר כי הנאשם משך בשיערה של המתלוננת, הצמידה לקיר והכה בזרועה. נוכח מעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שטפי דם רבים, נפיחות משמעותית בשוקיים, שטף דם בזרוע שמאל ושריטה בצוואר.

כתב אישום מתוקן בתיק המצורף - ת"פ 10906-11-21

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 15.04.2018 בשעה שאינה ידועה למאשימה, בבית, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהרים את רגלו בכדי לבעוט בפניה, המתלוננת הרימה את ידה להגן על פניה וידה ספגה את הבעטה שבעט בה הנאשם, שכתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה חמורה בדמות שבר באצבעות כף ידה השמאלית, נפיחות

ורגישות.

עוד על פי כתב האישום, כחודש עובר לאירוע המתואר לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בבית, תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות מטען נייד וצינור.

תסקיר שירות המבחן

2. תסקיר שירות המבחן מבוסס על שיחה עם הנאשם ועל פגישה עם המתלוננת ומידע המצוי בשירותיו מאבחון שנערך לנאשם במסגרת הליך המעצר בגין העבירות בהן הודה והורשע. בנוסף, שירות המבחן עיין בחוות הדעת של גורמי הטיפול של שב"ס אשר הועברו לידם.

מהתסקיר שהוגש ביום 14.9.2022 עולה כי הנאשם כבן 26, רווק, אב ל-4 ילדים בטווח גילאים של שנה - 6 שנים, ממערכת זוגית שמנהל עם המתלוננת בתיק הנוכחי, ללא נישואין. לדבריו, טרם מעצרו התגורר עם בת זוגו וילדיו בישוב - ----- ועבד כמנהל אזור בחברת המזון "-----".

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-7 אחים בטווח גילאים 13 - 26 שנים, הנאשם הינו הבכור.

השירות ציין כי במסגרת תיק המעצר בתיק דנן התקבל הרושם כי הקשר בין הנאשם למתלוננת מתאפיין בחוסר יציבות וקשיי נפרדות אצל שני בני הזוג, מאפייני שליטה, אובססיביות וקנאה מצדו של הנאשם, אל מול אישה עם כוחות דלים אשר אינה חופשיה להתגונן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בדפוסים אלימים אצלו במסגרת הקשר הזוגי ומטיל את כל האחריות להתדרדרות הקשר הזוגי על המתלוננת בלבד - כשבסופו של דבר לא בא השירות בהמלצה לשחרורו לחלופת מעצר שהוצעה.

בהתייחס הנאשם לקשר עם המתלוננת מסר הכירו לפי כ-9 שנים בהיותה בת 21, יהודייה ואינה עובדת ולדבריו עברו להתגורר יחד בישוב ----- לצד משפחתו לאחר שהרתה את בנם הבכור.

בשיחה עמו תיאר הנאשם התנהלות בעייתית של המתלוננת כסיבה ורקע לוויכוחים הרבים ביניהם.

מבחינת ההתנהלות הכלכלית בבית, תיאר שליטה והגבלה של התנהלותה הכלכלית של המתלוננת, ואף ציין כי לעתים נוהג באלימות פיזית קלה כלפי המתלוננת ובעיקר על מנת להרגיע אותה, כמו גם כי נוהג להרים את קולו במצבי קונפליקט, עם זאת, אינו תופס עצמו כאדם אלים בעל קושי לשלוט בכעסו ואינו סבור כי זקוק לטיפול בתחום זה. עוד עולה מהתסקיר תיאור הנאשם דפוסי קנאה הדדית במסגרת הקשר, דפוסי שליטה, רכושנות וחוסר אמון מצדו כלפי המתלוננת.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמתקשה הנאשם לערוך התבוננות בחלקים מכשילים של התנהלותו ולבחון חלקו

ותרומתו להתדרדרות במערכת היחסים, **שולל דפוסים בעיתיים או אלימים בהתנהלותו ומטיל אחריות בלעדית על המתלוננת למצבו הנוכחי ולא מביע כל אמפתיה לפגיעה בה**. במהלך השיחה בחן עמו שירות המבחן את אפשרות הפנייתו לטיפול ב"בית נועם" - מסגרת טיפולית לגברים הנוהגים באלימות כלפי בנות זוגם, **אך הנאשם סירב באופן נחרץ לבחון אפשרות זו שכן לתפיסתו נעדר כל נזקקות לטיפול**.

בהתייחסו לעבירות בהן הורשע בתיק דנן מסר הנאשם כי מדובר בוויכוח בנוגע לטיפול בילדים במהלכו דחף את המתלוננת. לדבריו, יתר תיאורי האלימות המופיעים בכתב האישום אינם נכונים וסימני האלימות על גופה הינם תוצאה של מכה שקיבלה מרהיט בו נתקלה. אשר למעשיו כמתואר בכתב האישום המצורף, **טען הנאשם כי מדובר בתלונת שווא שהגישה נגדו על מנת שתוכל לפנות למקלט לנשים מוכות**. לדבריו, הודה בכתב האישום **אך ורק על מנת לסיים את ההליך המשפטי ולקבל הקלה בעונשו**.

על מנת לקבל תמונה רחבה יותר על הקשר והדינמיקה הזוגית, ראה שירות המבחן חשיבות לשוחח עם המתלוננת ונפגש עמה. בהקשר אליה עולה כי היא בת 31 רווקה, מתגוררת כיום בדירת "עמידר" ב-----, אם ל-4 ילדים, אינה עובדת ומתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה של המוסד לביטוח לאומי ומסיוע כלכלי של משרד הרווחה. ציינה כי כיום מתגוררת עם שתי בנותיה בעוד שהבנים הבכורים מתגוררים עם משפחתו של הנאשם.

המתלוננת שיתפה כי גדלה בתנאים מורכבים במשפחת המוצא, חוותה טראומות וכנערה הוצאה למסגרות חוץ ביתיות לנוער בסיכון. לדבריה, הכירה את הנאשם לפני כ-10 שנים ולאחר הולדת בנם הראשון עברה להתגורר עמו בישוב----- לצד משפחתו. המתלוננת תיארה קונפליקטים עם בני משפחתו של הנאשם לאורך השנים, ויכוחים רבים בינה לבין הנאשם בעיקר בנושאים של עבודות הבית, במהלכם הם נוהגים להשתמש באלימות מילולית ופיזית הדדית, **וכי הנאשם נוהג באלימות קשה אם כי לא בתדירות גבוהה**. עוד תיארה דפוסים של קנאה ואובססיות של הנאשם כלפיה וניסיונות שליטה בלבושה וקשריה החברתיים. מדבריה עוד עלה כי **הם משוחחים מספר פעמים ביום כאשר הנאשם מבקש ממנה דיווחים בנוגע למקום המצאה**. שיתפה כי הילדים חשים מצוקה בשל הריחוק מאביהם ובכל הנוגע אליה, היא אינה חוששת ממנו ומיחלת לשחרורו מהכלא ומעברם למגורים משותפים בדירתה ב-----. לדבריה, כיום נמצאים בתהליך מול רשויות הרווחה לצורך הכרתם של הוריו כמשפחת אומנה לבניה.

בהתייחס לעבירות הנוכחיות, המתלוננת מסרה כי בשל חלופ הזמן אינה זוכרת את פרטי המקרים אך שיתפה כי ביום מעצרו הנאשם דיווח למשטרה על אלימות מצדה כלפיו, אך לאחר שהציגה לשוטרים את החבלות על גופה, הנאשם נעצר.

שירות המבחן התרשם מאישה חלשה מאוד שהקשר שלה עם הנאשם אופיין בתלות נפשית וכלכלית וקשיי הפרדות. בנוסף לאמור ציין השירות כי משיחה עם העו"ס המטפלת במתלוננת מטעם המחלקה לשירותים חברתיים בבאר שבע, עלה כי יש בכוונתם לכנס וועדה לצורך גיבוש תכנית טיפול במשפחה לרבות בקשתה כי ילדיה יעברו לביתם של הוריו של הנאשם, כמשפחת אומנה.

אשר למידע שהתקבל מגורמי הטיפול של שב"ס עולה כי במהלך מאסרו לא נרשמו לחובתו אירועים משמעותיים וכי דגימה לגילוי סם מיום 06.06.2022 נמצאה נקייה משרידי סם. כמו כן, נמסר כי באגף מתפקד כאסיר חוליה באופן מיטבי, מקיים קשר מעקבי עם עו"ס האגף וסיים קבוצת הכנה לטיפול באלימות בהנחיית עו"ס. התרשמות גורמי הטיפול הינה משיתוף פעולה באופן המותאם לשלב בו נמצא בקבוצה, רצינות ושיתוף מעולמו הפנימי בהקשר לתכנים אשר הועלו בקבוצה. נמסר כי כעת משולב בקבוצת "כישורי החיים" **ובמהלך השיחה עם הנאשם לאחרונה הוא מסר כי**

השתלב בטיפול בכלא בתקווה שיוכל לקבל קיצור בעונשו.

בהערכת השירות את סיכויי שיקומו של הנאשם הביא בחשבון העדר עבר פלילי, דיווחיו בנוגע ליציבות במסגרות לימודיות ותעסוקתיות, לרבות מאמצים שעורך על מנת לתמוך כלכלית במשפחתו ודיווחי גורמי הטיפול בשב"ס לשיתוף פעולה חיובי עמם.

בהערכת הסיכון לעבריינות חוזרת הביא השירות בחשבון התרשמותו מקשר זוגי עם המתלוננת אשר לאורך השנים מתאפיין בחוסר יציבות, וויכוחים וניסיונות פרידה שלא צלחו, קשר בעל מאפיינים של שליטה כלכלית של הנאשם בבת זוגו והצרת צעדיה בתחום זה. עוד הביא השירות בחשבון דיווח המתלוננת המלמדים על דפוסי התנהגות אובססיביים וקנאה קיצונית מצדו לצד התרשמותו מאישה עם כוחות דלים אשר אינה יכולה להגן על עצמה, תלונות שהגישה בעבר וצווי הרחקה שהוצאו, כי הנאשם אינו מודה בביצוע העבירות ואינו מכיר בדפוסים אלימים אצלו בקשר הזוגי תוך שהוא מטיל אחריות על המתלוננת בלבד תוך שהוא ממוקד בהצגתה באור בעייתי מאוד ואינו מביע כלל אמפתיה למצבה.

מכלל האמור, סבר השירות כי נוכח שהנאשם אינו מחובר לצורך בטיפול בתחום האלימות הזוגית, ובהעדר כרה בדפוסים אלימים בהתנהגותו לרבות הכחשתו את העבירות הנוכחיות - לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית מציבה גבולות אשר תמחיש לו את חומרת מצבו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה כראיות מספר תמונות בקשר עם האירוע בתיק דנן אשר צולמו בתחנת המשטרה מיד עם הגשת התלונה **(ת/1)**, ובהמשך בהתאם להחלטת מיום 29.10.2022 צירפה את התמונות הקשורות באירוע ואשר בטעות לא הוגשו במסגרת ת/1 בטיעוניה לעונש. עוד הגישה בהסכמה תמונות חבלה ותעודה רפואית בקשר עם האירוע שהתרחש ביום 15.4.18 בתיק המצורף **(ת/2 ות/4)**.

בטיעוניה בכתב עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם באופן משמעותי בכל אחד מהאירועים.

ובהינתן כי מדובר באירועי אלימות שהתרחשו בהפרש של שנים אחד מהשני, עתרה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל האירוע המתואר בכל אחד מהתיקים. באשר למתחם העונש בתיק דנן, עתרה לקבוע אותו כך שינוע בין 8 - 18 חודשי מאסר בפועל ובאשר למתחם העונש ההולם בתוק המצורף, עתרה לקבוע אותו כך שינוע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונשו של הנאשם, ציינה בעברו הנקי ובכך שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר. לצד זאת, הפנתה לעולה מתסקיר שירות המבחן אשר נטען כי הינו שלילי ביותר ובסופו המלצה לענישה מוחשית בהעדר לקיחת אחריות של הנאשם על מעשיו, העדר הכרה בדפוסיו האלימים, לכך שהמתלוננת תיארה דפוסי קנאה ואובססיביות, ואלימות קשה מצד הנאשם כלפיה, לרבות בנזקקותו להליך טיפולי זוגי משמעותי וסירובו לעשות כן.

המאשימה טענה כי מדובר בנאשם ממנו נשקפת מסוכנות כלפי המתלוננת ועל כן נדרש עונש משמעותי שיהיה בו כדי לגמול לו על מעשיו ולהרתיעו מלחזור ולעשות כן.

נטען כי אין בקבוצה כזו או אחרת בה שולב הנאשם במסגרת מעצרו כדי להביא לקיצור עונשו שכן לא מדובר באמת בהליך טיפולי אלא בקבוצת הכנה לטיפול באלימות אליה הצטרף הנאשם אך ורק על מנת להקל בעונשו.

המאשימה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של כל מתחם לו עתרה בכל אחד מהתיקים ובמצטבר זה לזה ועוד להשית עליו רכיבי ענישה נלווים.

4. כראיות לעונש, העידה הגנה את המתלוננת אשר בדבריה מסרה "אנחנו בסך הכל רוצים לשקם את המשפחה בשביל הילדים. הוא עשה טעות והוא מצטער עליה ואנחנו רוצים לגדל את הילדים שלנו בשלום. אני סולחת לו על מה שהוא עשה ואני מקווה שהוא יהיה בסדר. אני רוצה שהוא ישתחרר ושנאחד את המשפחה שלנו לטובת הילדים".

בנוסף הוגשו מכתב של המתלוננת מיום 15.2.2022 ליחידת התביעות (נ/1) והתייחסות גורמי הטיפול בבית כלא "אלה" להליך בו שולב הנאשם במסגרת מעצרו (נ/2).

ב"כ הנאשם, עו"ד רון דמרי, עמד בטיעונו לעונש על קורותיו של הנאשם, העדר עבר פלילי אשר לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי. בראשית טיעונו עמד על השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום בתיק המצורף רק בחודש נובמבר 2021, 3 וחצי שנים ממועד קרות האירוע, כשבמהלך תקופה זו עוד נולדו לבני הזוג 2 ילדים נוספים. נטען להעדר כל הסבר מניח דעת לשיהוי כאמור מה שיש בו להשפיע לטובת הנאשם בקביעת המתחם כאמור, תיק זה הוגש בנובמבר 2021, בשיהוי ניכר עבור 3 וחצי שנים, ללא כל הסבר מניח את הדעת לשיהוי ולכך שלא נעשה דבר משך שנים ורק לאחר הגשת התלונה בתיק הנוכחי הוגש כתב אישום בתיק המצורף. לדידו של ב"כ הנאשם בקביעת בית המשפט את מתחם העונש לאירוע זה צריך וינתן משקל לאותו שיהוי

אשר להתייחסות הנאשם למעשים בהם הורשע, נטען כי הנאשם הביע חרטה אמיתית וכנה. נטען כי הנאשם החל בהליך טיפולי בסיוע שב"ס במסגרת השתתפות בקבוצות למניעת אלימות במשפחה.

ב"כ הנאשם בקש שיינתן משקל לעמדת המתלוננת ורצונה לשקם את התא המשפחתי לרבות חזרה למגורים משותפים עם הנאשם; לתקופת המעצר הממושכת בה שהה הנאשם מאחורי סורג ובריש לראשונה בחייו כגורם ממתן ומרתיע עבורו.

אשר למתחמי הענישה סבר ב"כ הנאשם כי ביחס לאירוע בתיק דנן, מתחם העונש ההולם צריך וינוע בין 6-18 חודשי מאסר ואף בעבודות שירות ובתימוכין הפנה לע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני, שם בנסיבות חמורות יותר נקבע מתחם בין 12-22 חודשים; עפ"ג 33799-05-21, 4 אישומים בגין אלימות, תקפה גורמת חבלה של ממש, ערעורהמדינה התקבל ועונשו הועמד על 9 חודשי מאסר חלף חודשיים וחצי עבודות שירות; ת"פ 51519-05-17 ריבוי עבירות אלימות שם נקבע מתחם בין 6-18 חודשים.

אשר לתסקיר שירות המבחן טען כי בניגוד לאמור בו, הנאשם הודה בביצוע העבירות בפני בית המשפט ואינו חוזר מהודאתו. לדבריו, הנאשם אכן סירב להליך טיפולי אותו הציע השירות אם כי עשה כן נוכח שכבר הודה בעבירות.

בסופם של דברים סבר ב"כ הנאשם כי יש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולהוסיף להשית עליו מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, כשבהקשר זה בקש להעדיף את שיקומו של התא המשפחתי על פני שיקולי הגמול.

הנאשם בדבריו אמר כי הוא מצטער על מה שעשה, מבקש לשקם את המשפחה ובקש סליחה מאשתו.

5. באשר לשיהוי, ציינה ב"כ המאשימה כי מבירור שערך וכעולה מחומר המצוי בתיקים, נמצא כי התיק המצורף נפתח במשטרה בשנת 2018 בעקבות תלונתה של המתלוננת, ובשים לב לעבירה החמורה שתיארה המתלוננת הועבר התיק להחלטת הפרקליטות ומשם התיק נע ונד בין רשויות התביעה להשלמות חקירה ופרקליטות, כשבתוך כך היה קושי לאתר את המתלוננת כמו גם את הנאשם, המוצאים ביטוי בתרשומות ומזכרים במהלך השנים החל משנת 2018 ועד שנת 2021. עוד טענה כי בתיק המצורף הוגש כתב האישום בנובמבר 2021, קרי קודם שנפתח נגד הנשאם תיק דנן ומכאן עתרה שלא לתת משקל לשיהוי בהגשת כתב האישום בתיק המצורף.

ב"כ הנאשם טען כי לא נמצא בתיק פעולה אחת ללמד על ניסיון איתור הנאשם או המתלוננת ולאחר שהנאשם נחקר הוא שוחרר והוסיף כי חבל שלא הביא עמו את תיק החקירה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. במעשי האלימות שנקט הנאשם נגד המתלוננת, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על גופה, שלומה, כבודה וזכותה להיות מוגנת ושלווה בכלל ובתוך ביתה בפרט. ידוע הוא כי אלימות בתוך המשפחה מתבצעת לרוב בחדריחדרים, רחוק מכולעין, ולא אחתנמנעות נפגעות העבירה לפנות לרשויותאכיפתהחוק, בשל תלותרגשיתאוכלכליתבבעליהן ובשלהרצון לשמורעלשלמותההתא המשפחתי, מהשמקשה עודיותרעלגילוי והעמדתבעלים אלימיםלדין. חומרה מיוחדת מייחס המחוקק לעבירות אלימות כלפי בן זוג ולא בכדי קבע בצדן כפל עונש (סעיף 382 לחוק העונשין). בפסק דין **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009) עמד בית המשפט על הצורך במתן הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה בעבירות מסוג זה:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

בע"פ 669/12 **יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל** ((19.04.12), פסקה 3) שם בית המשפט מדגיש בהתרחבות התופעה של אלימות כלפי נשים/בנות זוג וחוזר לעמוד על הצורך בהכבדה בענישה תוך נסיגת נסיבות אישיות של בן הזוג האלים, וכך גם בע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.19).

וראו ברע"פ 340/21 איברהים מסראי נ' מ"י (28.1.2021) חזר בית המשפט העליון על הצורך במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות מסוג זה:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..."

נסיבות ביצוע העבירות והפגיעה בערכים המוגנים

7. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע כל אחת מהעבירות בכל אחד מהאירועים מלמדת במובהק על פגיעה משמעותית וגבוהה בערכים המוגנים. הנאשם במעשיו גרם לחבלות קשות בגופה של אשתו. על פי העובדות בכתב האישום בתיק דנן, בשל כך שהמתלוננת לא העירה את הנאשם כפי בקשתו, החל להכות בכל חלקי גופה, בידיו ורגליו, הנאשם בעט בכל חלקי גופה של אשתו, אם ילדיו, עד שמעצמת המכות נפלה על הרצפה ובעודה שרועה המשיך לבעוט בגופה ובעיקר ברגליה.

תמונות החבלה שהגישה התובעת בהסכמה (ת 1) להם צרפה שתי תמונות נוספות בהתאם החלטתי מיום 29.10.2022 מלמדים על עוצמה חזקה במיוחד של תקיפת הנאשם את המתלוננת, את עצמת הבעיטות שבעט בכל חלקי גופה השונים ובעיקר בשטפי דם רבים ברגליה ורגליה, נפיחות משמעותית בשוקיים.

הפגיעות קשות למראה וקשות עוד יותר להכלה.

מעבר לפגיעות האמורות, הנאשם הוסיף ומשך בשיערה של אשתו ואם ילדיו, הצמיד אותה לקיר והכה אותה תוך שהוא מוסיף וגורם לחבלות בידה ובצווארה.

רק אכזריות ולב רע יכולים להוביל אדם להכות את אשתו ואם ילדיו באופן שכזה, על עניין של מה בכך.

הדברים האמורים נכונים גם ביחס למעשי הנאשם בתיק המצורף. תמונות החבלה שהוגשו בהסכמה מעלות פגיעות קשות בידה של המתלוננת (ת/2) כשלצד זאת סיכום רפואי מבית החולים (ת/4), מיום 15.04.2018 המלמד כי המתלוננת נמנעה מלחשוף בעת קבלת טיפול רפואי כי החבלה שנגרמה לה בכף ידה השמאלית היא תוצאה של אלימות הנאשם כלפיה, אלא כי נפלה.

גם ביחס לאירוע זה יש לומר כי מראה הפגיעה בכף ידה של המתלוננת מלמד על עוצמת אלימות גבוהה, אשר הייתה מכוונת לפניה ולבסוף, לאור שהגנה על פניה באמצעות ידה, נפגעה כף ידה כאמור.

לא רק זאת, על פי העובדות, כחודש עובר לאירוע המתואר לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בתוך ביתה, במקום אמור להיות מוגן ובטוח עבורה, הנאשם הכה את המתלוננת באמצעות מטען נייד וצינור.

התנהגות הנאשם כלפי אשתו היא כאל חפץ הנתון לבעלותו והוא יכול לעשות בו ככל העולה על רוחו, תוך שהוא מנצל את כוחו הפיזי ומעמדו בתוך התא המשפחתי והעובדה כי הנאשמת נעדרת תמיכה סביבתית וחברתית, לרבות התרשמות שירות המבחן כי מדובר באישה אישה חלשה שאינה מסוגלת להגן על עצמה.

מדיניות הענישה הנוהגת

8. העונשים המוטלים על גברים אלימים המורשעים בעבירות אלימות פיזית ו/או מילולית, כלפי בנות זוגם, נעה בקשת רחבה ואלה לרוב נגזרים מנסיבות ביצוע העבירות ותוצאותיהן. בחינת מקרים בפסקה על פי רוב תשאף למקרים שנסבותיהם דומים פחות או יותר לנסיבות המקרה הנדון, אם כי, גם ממקרים חמורים יותר או קלים יותר, נוכל ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת והראויה לנהוג, והכל בהתאמה ובשינויים המחויבים למקרה הנדון.

ברע"פ 8755/21 **איאד אבו עראר נ' מדינת ישראל** (26.12.2021) נדון מקרה בו נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 52057-10-21) בגדרו התקבל ערעור המאשימה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (ת"פ 10891-05-20). המבקש, רופא במקצועו, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

המדובר במי שתקף את אשתו תחילה בבית הוריו באמצעות ידיו על ראשה ובידיה ובהמשך בביתם הכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה לרצפה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה בחזקה והכה בה באמצעות ידיו. כתוצאה ממעשיו נגרמו לאישה חבלות בדמות שבר תוך וחץ מפרקי אשר שוחזר וגובס בבית החולים, וסימנים אדומים ברגליה וגבה. **בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל**, ומטעמי שיקום ופגיעה קונקרטי בעבודת הנאשם ביטל את ההרשעה והטיל עליו של"צ וענישה נלווית. **בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור תוך שציין כי מדובר ב"רף מקל" של ענישה.**

ברע"פ 7887/20 **עבד עאבדין נ' מ"י** (10.1.2021) הורשע המבקש בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות של בת זוג, ושלוש עבירות של תקיפה סתם של בת זוג. בעקבות ויכוח הכניס המבקש את ידו לחזה של המתלוננת ולחץ בחוזקה, והיכה אותה בגבה, ושרט את ידיה, השליך אותה על רצפה והיכה אותה בסטירות על פניה ובעט בה ברגלו. בהמשך איים אליה השליך אותה לעבר ספה, היכה אותה בסטירות בפניה, בעט ברגלה משך אותה בידה, ומשכה בכוח, השליך אותה בספה, היכה בפניה וחזר ובעט ברגליה. בהמשך השליך אותה על הרצפה בעט ברגליה וסטר לה בפניה, גרר אותה על הרצפה. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלוננת המטומות ברגליה ובידיה, שריטות ואדמומיות. עוד עולה כי שלושה חודשים קודם לכן שבר לה כלי איפור וסטר לה בנוכחות אמו. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר וגזר 11 חודשים. בית המשפט המחוזי העמיד את המתחם על 12 - 36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש 20 חודשים, ובקשת רשות הערעור נדחתה.**

בענייננו, מדובר במספר אירועים קטן יותר, אך מנגד מדובר בתוצאה חמורה יותר של שבר בידה של המתלוננת.

ברע"פ 1536/20 אלבז נ' מ"י (1.3.2020) הורשע המבקש בביצוע עבירות תקיפה ואיומים בשלושה אירועים שונים. בראשון דובר בחבטה בפניה של המתלוננת בתנועת אגרוף, נטילת סכין והצמדתו למותנה ואיום ברצח. השני, הכאת המתלוננת במכות אגרוף בידה הימנית וגרימת שטף דם, ובאישום השלישי בעיטות ברגלה של המתלוננת וגרימת שטפי דם. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשים, והטיל 12 חודשי מאסר בפועל.** הערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור נדחו, **תוך שצוין כי אף במצבו הבריאותי הקשה של המבקש, אין כדי להצדיק מתן רשות ערעור.**

בת"פ (שלום ב"ש) 51595-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה** (27.12.2021), קבע בית משפט זה בנסיבות מקלות הרבה יותר מהמקרה הנדון, מתחם ענישה בין **9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוגו. הנאשם שחיפש את מנת הסמים שלו ולא מצאם, החל להכות באגרופיו בבטנה וחזה של אשתו, בהמשך בעט ברגליה וגרם לחבלתה בדמות שפשוף בין ירכיה. בנוסף, במועד מוקדם לאמור, איים כי יפגע בה בזמן שהיא ישנה. עונשו של הנאשם, **נעדר עבר פלילי, נגזר ל 9 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית.

בת"פ (שלום ב"ש) 55607-11-18 **ממדינת ישראל נ' בלחיני** (11.3.2019) קבע בית המשפט מתחם עונש בין **5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בשתי עבירות תקיפת סתם כלפי בת זוג והפרעה לשוטר. המדובר במי שמשך בשערותיה של אשתו וחבט בראשה, ולאחר שהמטרה הגיעה שוב חבט בראשה ומשך בשערותיה ובהמשך עוד התנגד למעצרו. בית המשפט גזר על הנאשם בעל רישום שלא כולל הרשעה בעבירות ממין העניין ולאור עמדת המתלוננת, **8 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית.

אין חולק בין הצדדים כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאירועים המתוארים בכתבי האישום בתיק דנן ובתיק המצורף. בהקשר זה יש לומר כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה (8 - 18 חודשי מאסר בפועל) אינו הולם את מעשיו החמורים מאוד של הנאשם, ועל כן, ועל אף שאין דרכו של בית המשפט להחמיר ברף התחתון של מתחם העונש לו עתרה המאשימה - במקרה הנדון יש לעשות כן. **אשר על כן לאחר שהבאתי בחשבון את מלא השיקולים הנדרשים לקביעת מתחם העונש ההולם, לרבות עמדת המאשימה ביחס למתחם העונש ההולם ולרבות פגיעתו הגבוהה והמשמעותית בערכים המוגנים, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם בתיק דנן בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל.**

אשר למתחם העונש הולם את מעשי הנאשם כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן **בתיק המצורף**, ניתן היה בקלות לקבל את הרף התחתון לו עתרה המאשימה. יחד עם זאת, והגם שנמצא כי כתב האישום בתיק המצורף הוגש כחודש קודם להתרחשות האירוע בתיק דנן - יש לתת את הדעת לעובדה המטרידה לפיה כתב האישום הוגש בשהוי ניכר, שלוש וחצי שנים לאחר שהוגשה התלונה, וכשהסברי המאשימה לכך באו כלאחר יד ומבלי שנתמכו באסמכתאות שנטען כי ישנן בתיק החקירה.

אשר על כן, בשקלול השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום בתיק המצורף ולאחר ששקלתי את מלא השיקולים המתבקשים לקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו האלימים של הנאשם, סבורני כי זה צריך וינוע בין 10 ל - 30 חודשי מאסר בפועל

עונשו של הנאשם

הנאשם הנותן את הדין היום הוא איש צעיר, אב ל 4 ילדים קטינים. בגדרי השיקולים לקולא אביא בחשבון כי הוא נעדר עבר פלילי, הודה בעבירות בהן הורשע ואין חולק כי חסך זמן שיפוטי יקר ובעיקר את הצורך להעיד את המתלוננת על דוכן העדים.

אשר לדיווח גורמי הטיפול בשב"ס לפיו הנאשם השתלב בקבוצת הכנה לטיפול לאלימות בין בני זוג, לרבות שילובו בקבוצה לכישורי חיים במסגרת מעצרו, יש לברך על כך. עם זאת, אין כדי לשנות מהעולה מתסקיר שירות המבחן באשר לעמדתו ותפיסתו כי אינו זקוק להליך טיפולי בתחום האלימות הזוגית, והדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן דברי הנאשם לגורמי הטיפול לפיהם מצא להשתתף בקבוצות אלה על מנת להקל בעונשו, וברי כי הוא מבקש לעשות מקצה שיפורים שאין בו באמת לשנות מדפוסיו והשקפת עולמו על מקומה של אשתו וזכותה לכבוד שלווה ובטחון אישי בכלל ובתוך ביתה פנימה. בבחינת עונשו של הנאשם אביא בחשבון התרשמות שירות המבחן ממאפייני אישיותו לרבות השקפותיו ועמדותיו כמפורט בהרחבה בתסקיר. אביא בחשבון כי הנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו, מתקשה לערוך התבוננות בחלקים מכשילים של התנהלותו, שולל דפוסים בעיתיים או אלימים בהתנהלותו ומטיל אחריות בלעדית על המתלוננת למצבו הנוכחי לרבות כי אינו מביע כל אמפתיה לפגיעה בה, כמו גם שליטה והגבלת התנהלותה הכלכלית, ואלימות "קלה" כדבריו שנוקט עת הוא מבקש "להרגיעה". העובדה כי הנאשם אינו תופס עצמו כאדם אלים בעל קושי לשלוט בכעסיו ואינו סבור כי זקוק לטיפול בתחום זה, מדאיגה ומטרידה ועל כן מחייבת את הרתעתו מחזור לסורו, באופן משמעותי.

מכלל הדברים האמורים - באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקוליה הענישה, סבורני כי יש להטיל עונש הכולל לכלל מעשי הנאשם בשני התיקים ועל כן הנני לגזור עונשו כדלקמן:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.
- ד. התחייבות כספית בסך ₪ 5,000 שלא יעבור כל עבירת אלימות למעט איומים, וזאת לתקופה של 3 שנים מיום השחרור ממאסר.

זכות הערעור הודעה.

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"ג, 02 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.